

JĒZUS KĀ SKOLOTĀJU SKOLOTĀJS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ebr 1:1–4; 2kor 4:1–6; Jņ 1:14, 18; 14:1–14; Fil 2:1–11; 2kor 5:16–21.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo Dievs, kas ir sacījis, lai gaisma aust no tumsības, ir atspīdējis mūsu sirdīs, lai dotu Dieva godības atziņas gaismu Kristus vaigā” (2kor 4:6).

Evaņģēlists Billijs Greiems reiz stāstīja, kā viņš apmeklējis kareivjus vietējā slimnīcā viņu ģenerāļa pavadībā. Kāds jauns kareivis “bija tik izkropļots, ka viņš gulēja ar seju uz leju uz auduma un dzelzs veidojuma”. Kareivis izteica ģenerālim lūgumu: “Ser, ... es cīnījos par jums, bet nekad neesmu Jūs redzējis. Vai varu redzēt Jūsu seju?” Tā ģenerālis noietās zemē, palīda zem auduma un dzelzs veidojuma un runāja ar kareivi. Greiēmam vērojot, kareivja asara noritēja uz ģenerāļa vaiga.

Jēzus dzimšanas brīdī cilvēce gulēja izkropļota un asiņojoša, vajadzībā pēc dziedinošas Dieva vīzijas. Tas bija tā, it kā cilvēce lūgtos: “Ak, Dievs, vai mēs varam redzēt Tavu seju?” Sūtot savu Dēlu uz šo planētu, Tēvs atsūtīja skolotāju Skolotāju misijā: parādīt cilvēcei Viņa seju. Kopš tā laika mums ir bijusi brīnišķīga priekštiesība uzlūkot “Dieva godības atziņas gaismu Kristus vaigā” (2kor 4:6).

Vērojot lielo Skolotāju nākam uz Zemi, ko mēs no Viņa varam mācīties?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 31. oktobrī.

Atklājot Tēvu

Kādas ir vissvarīgākās domas, ko apustulis izsaka par Jēzu Vēstules ebrejiem sākumā?
(Ebr 1:1–4) _____

Jaunās Derības autori atkārtoti uzsver nozīmīgu domu: Jēzus nāk uz zemi, lai parādītu cilvēkiem, kas ir Tēvs. Pagātnē Dieva atklāsme nāca pa fragmentiem ar praviešu starpniecību. Tomēr galīgā un pilnīgā Dieva atklāsme ir atnākusi Jēzū.

Tātad Jēzus ir “Viņa godības atspulgs” (Ebr 1:3). Kā grēcīgi cilvēki mēs nevaram izturēt pilnīgu Dieva godības atklāsmi. Jēzus kā iemiesots Dēls atspoguļo šo godību. Tā ir ietīta Kristus cilvēcībā, lai mēs spētu to redzēt un skaidri saprast Dieva raksturu.

Jēzus arī ir “būtības attēls” (Ebr 1:3). Šeit izmantotais jēdziens, grieķu valodas vārds “haractēr”, reizēm tiek izmantots attiecībā uz nospiedumu, ko zīmogs atstāj vaskā, vai attēlu, kas tiek uzspiests uz monētas. Tāpēc Jēzus ir “precīzs Dieva būtības nospiedums” (Ebr 1:3, NRSV).

Ja mēs vēlamies pazīt Tēvu, mums ir uzmanīgi jāieklausās tajā, ko lielais Skolotājs par Viņu saka. Un mums ir arī jāvēro lielais Skolotājs. Tēvs ir redzams Dēlā.

Salīdzini Ebr 1:1–4 ar 2kor 4:1–6. Kas ir Jēzus 2kor 4:1–6, un ko mēs no Viņa mācāmies?

Mācot citiem par Dievu, Pāvils un viņa līdzstrādnieki cenšas kopēt paša Jēzus mācīšanas programmu par Tēvu. Kā “Dieva attēls” (2kor 4:4) Jēzus ir atnesis mums zināšanas par Dievu Tēvu. Līdzīgi Pāvils izvairās no krāpšanas un Dieva Vārda izkropļošanas un tā vietā skaidri atklāj patiesību (2kor 4:2).

Tieši tāpat kā Dievs pie radīšanas izmantoja gaismu, lai iznīcinātu tumsu, Viņš ir devis mums Savu Dēlu Jēzu, lai iznīcinātu maldīgus uzskatus par Viņu un parādītu patiesību par Dievu. “Jēzus sejā” mēs gūstam visskaidrākās zināšanas par Dievu (2kor 4:6).

Jēzus precīzi atspoguļoja Tēvu, ko arī mēs tiekam mudināti darīt, jo esam aicināti “atdarināt Dievu kā Viņa mīļie bērni” (Ef 5:1). Ko tas nozīmē, un ko mēs varam mācīties no Jēzus par to, kā atdarināt Dievu? _____

Atklājot Tēvu (turpinājums)

Aizkustinošā sava evaņģēlija prologā (Jņ 1:1–18) Jānis runā par Jēzu kā par mūžīgo “Vārdu”. Jāņa apgalvojumi par Jēzu nav kautri vai ierobežoti. Tie ir drosmīgi un kosmiski savos apmēros. Jēzus eksistēja, pirms radās pasaule, – patiesībā kopš mūžības. Jēzus ir radīšanas īstenotājs (Jņ 1:2, 3). Viņš ir “visu cilvēku gaisma” (Jņ 1:4, NRSV), un, kā Vārds nāca pasaulē, tā Viņš “apgaismo ikvienu cilvēku” (Jņ 1:9).

Kas, saskaņā ar Jāņa rakstīto, ir rezultāts tam, ka Kristus kļuva par cilvēku? Kādu gaismu Viņš kā Vārds nes? Kādas īpašības Viņam piemīt, kas ļauj Viņam to darīt? Jņ 1:14, 18. _

“Gaisma nāca, kad pasaules tumsa bija visdziļākā. [...] Taču cilvēcei bija viena cerība [...], lai Dieva atziņa pasaulē varētu tikt atjaunota. Kristus nāca atjaunot šīs zināšanas. Viņš nāca, lai nostumtu malā viltus mācības, ar kuru palīdzību tie, kas apgalvo, ka viņi pazīst Dievu, Viņu ir pārstāvējuši nepareizi. Viņš nāca parādīt Viņa likuma būtību, atklāt Savā raksturā svētuma skaistumu.” (Elena Vaita “Audzināšana”, 74.–76. lpp.)

Visam, ko Jēzus darīja Savā dzīvē virs zemes, bija viens vienīgs nolūks: “Atklāt Dievu, lai paceltu cilvēci.” (“Audzināšana”, 82. lpp.)

Jēzus pats saka: “Kas Mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu” (Jņ 14:9). Kādos apstākļos Jēzus to teica? Kāpēc Viņš to teica? Jņ 14:1–14. _____

Ir kārdinoši kritizēt Filipa neveiklo apgalvojumu (Jņ 14:8). Pēc gadiem ilgas ciešas sadraudzības ar Jēzu viņš vēl joprojām nesaprot svarīgu iemiestošanās aspektu – ka Jēzus ir nācis, lai parādītu Tēva raksturu. Varbūt skolotāji mūsdienās var gūt mierinājumu no fakta, ka viens no lielā Skolotāja skolēniem bija ar tik sliktiem sasniegumiem! Filipa teiktais, iespējams, ir uzrakstīts ne tāpēc, lai dotu mums iemeslu viņu kritizēt, bet lai dotu mums iespēju pārbaudīt sevi. Cik ilgi tu esi staigājis ar Jēzu? Un vai mēs esam sapratuši Jēzu labāk nekā Filipus? “Kas ir Mani redzējis, tas ir redzējis Tēvu.”

Lasot lielā Skolotāja domas

Kādas bažas par kristīgo kopienu Filipos ir Pāvila sirdī, rakstot šo vēstuli viņiem? Fil 2:1–4; Fil 4:2, 3. _____
_____
_____

Fil 2:1–11 ir viena no dziļākajām rakstvietām visā Bībelē. Tā runā par Kristus eksistenci pirms visa, par Viņa dievišķumu, par Viņa iemiesošanos, cilvēciskumu, nāves pieņemšanu pie krusta. Tā apraksta grūtu, garu, lejupejošu ceļu, ko no Debesīm līdz Golgātai Jēzus apņēmas īstenot (Fil 2:5–8). Un tā apraksta, kā Tēvs paaugstina Jēzu līdz universālas pilnīgsmes stāvoklim (Fil 2:9–11). Šajos pantos ir ietverta brīnišķīga patiesība.

Kā Pāvils iesāk Fil 2:5–11? Attiecībā uz kuriem no šeit izceltajiem Jēzus dzīves notikumiem, pēc tavām domām, viņš sagaida, lai ticīgie tos atspoguļotu savā dzīvē? Fil 2:6–11.

_____
_____
_____
_____

Pāvils cer, ka ticīgie Filipos, kam patika diskutēt, mācīsies no Jēzus un no Viņa iemiesošanās. Ja Jēzus varēja pieņemt cilvēka veidolu – “Sevi iztukšoja, pieņemdams kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs,” (Fil 2:7) – un pat pakļauties krustā sišanai, cik daudz vairāk viņiem vajadzētu pakļauties cits citam mīlestībā?

Mēs saņemam atgādinājumu, ka mums ir daudz jāmācās no skolotāju Skolotāja Jēzus. Mēs mācāmies no vēstīm, ko Viņš sniedzis Savas zemes kalpošanas laikā. Mēs mācāmies no brīnumiem, ko Viņš veic un no tā, kā Viņš izturas pret citiem. Mēs varam censties veidot attiecības ar citiem pēc Viņa lielās visžēlības parauga un kavējoties pie Viņa labprātības nomainīt Debesu godību pret siliti (kāda mācība mums!).

Turpretī pasaule pārāk bieži aicina mūs paaugstināt sevi, lielities ar saviem sasniegumiem. Silitē Betlēmē un no skolotāju Skolotāja mēs mācāmies citu mācību – ka Dieva lielais izglītības un glābšanas darbs ir paveikts, nevis paaugstinot sevi, bet pazemojot sevi Dieva priekšā un kļūstot par kalpiem citiem.

Kādu situāciju tu piedzīvo tagad, kurā sevis pazemošana varētu dot tev iespējmu atspoguļot Kristu citiem? _____
_____
_____

Lielais Skolotājs un izlīgšana

Cilvēku attiecības pārāk bieži izjūk. Mēs atsvešināties viens no otra. Cilvēks, kas reiz bija tuvs mūsu draugs, ar laiku kļūst kāds, kam mēs neuzticamies. Tomēr šādas sarautas attiecības ir iespējams labot. Kad tas izdodas, mēs piedzīvojam brīnišķīgu izlīgumu. Tikai nedaudzas cilvēka pieredzes ir tik saldās kā šīs.

Kādā ziņā izlīgšana atrodama Kristus iemiesošanās un Viņa kā lielā Skolotāja lomas centrā? 2kor 5:16–21. _____

Ja mēs jūtamies svētīti, kad tiek atjaunotas attiecības ar kādu citu cilvēku, cik lieliski mums vajadzētu justies, izlīgstot ar Dievu? Pāvils 2kor 5:16–21 skaidri pasaka, kurš ir izlīguma procesa virzītājs – Dievs Tēvs ir uzņēmis vadību, lai salabotu mūsu sarautās attiecības ar Viņu. Un Viņš ir paveicis šo izlīguma darbu “caur Kristu” (2kor 5:18). “Jo Dievs bija Kristū un salīdzināja pasauli ar Sevi” (2kor 5:19).

Tomēr mēs neesam vienkārši izlīguma prieka baudītāji. Mums ir jābūt ar skolotāju Skolotāju. Iemiesojoties Jēzus piedalījās izlīgšanas darbā. Un arī mēs esam aicināti piedalīties tajā. Dievs ir izlīdzis ar mums caur Kristu. Un tagad mums kopā ar Pāvilu ir dota “izlīgšanas kalpošana” (2kor 5:18, NKJV).

Kol 1:15–20 ir vēl kāds lielisks Jaunās Derības teksts par Kristus iemiesošanos. Lai gan bieži tā tiek uzskatīta par dziesmu, pirmajā daļā ir runāts par Kristus lomu radīšanā (Kol 1:15–17), bet pēdējā daļa pievēršas Kristus glābšanas lomai (Kol 1:18–20). Pateicoties Kristus kā Radītāja/Pestītāja lomai, Dievs visās lietās panāk izlīgšanu ar Sevi. Izlīgšanas darbs, ko Dievs paveic caur Kristu, ir kosmisks savos apmēros, ietekmējot “visu, nodibinot ar Viņa krusta asinīm visu starpā mieru – gan debesīs, gan virs zemes” (Kol 1:20).

Lai gan mēs nekad nebūsim kosmiskos apmēros skolotāju Skolotāja kā izlīgšanas vadītāja darbā, mēs esam aicināti piedalīties “izlīgšanas kalpošanā” savā personīgajā darbības laukā (2kor 5:18). Vai tas varētu būt bijis Jēzus prātā, kad Viņš lūdza: “Tāpat kā Tu Mani esi sūtījis pasaulē, arī Es viņus esmu sūtījis pasaulē” (Jņ 17:18)?

Kādos praktiskos veidos mēs varam atspoguļot Dieva kā izlīguma vadītāja lomu? Vai tu zini kādus cilvēkus, kuriem tu personīgi varētu palīdzēt izlīgt citam ar citu? _____

Lielā Skolotāja pirmie skolēni

Vienā brīdī viņi ir vienkāršu ganu grupa, kas rūpējas par vidēja lieluma aitu ganāmpulku mazas pilsētiņas pievārtē. Nākamajā brīdī viņi ir tie, kas redz eņģeļus nesam pārsteidzošu, brīnišķīgu, pasauli satricinošu ziņu. Šīs parādības motivēti, viņi meklē bērnu, ko eņģeļi ir pasludinājuši.

Iedomājies, ka tu stāvi kopā ar ganiem un raugies silitē. Ko tu redzi? Lk 2:8–20. ____

Mēs varam apbrīnot skolotāju Skolotāja pirmos skolēnus – Jāzepu, Mariju un ganus. Necilā Jēzus dzimšana neliecināja par to, ka noticis iemiesošanās brīnums – ka šī Zīdaiņa Personā Dievs ir kļuvis viens ar cilvēci. Tomēr ar vīziju, sapņu un eņģeļu palīdzību šie pirmie Viņa skolēni spēja dziļāk ieskatīties Jēzus piedzimšanas notikumā. Gani līdzdala pārējiem, kas ir šis zīdains, ka Viņš ir “Pestītājs, .. kas ir Kristus, Tas Kungs” (Lk 2:11, salīdzini ar Lk 2:17).

Kā austrumu gudrie reaģē uz ziņu par Jēzus dzimšanu? Kā reaģē Hērods? Mt 2:1–12.

Pirms Viņš ir izteicis Savu pirmo līdžību vai veicis Savu pirmo brīnumu, skolotāju Skolotājs ir pielūgsmes cienīgs, pateicoties tam, kas Viņš ir. Lai pilnībā novērtētu vēlāko Jēzus kā skolotāja kalpošanu, mums ir jāpievienojas šiem agrīnajiem skolniekiem – austrumu gudrajiem, viņu lielā Skolotāja pielūgsmē. Tas, kura mācības mēs apbrīnojam, ir vairāk nekā tikai gudrs Pedagoģs.

Viņš ir Dievs, kas nācis, lai mājotu cilvēku vidū. Kristīgā izglītība sakņojas Kristus pielūgsmē. Kopā ar gudrajiem vīriem, ganiem un eņģeļiem mēs esam aicināti pielūgt Kristu, jaundzimušo Ķēniņu, – un zīdānīti Jēzū ieraudzīt pašu Dievu.

Padomājiet, ko jautājumā par Dieva raksturu nozīmē Jēzus iemiesošanās. Visa universa Radītājs, kas ir tik liels, ka mēs nevaram to aptvert, – šis Dievs “pazemoja Sevi”, nākot pie nepateicīgajiem cilvēkiem, dzīvoja kā viens no viņiem un nomira pie krusta, nesdams sevī sodu par mūsu grēkiem. Kāpēc šī ir tik laba ziņa? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Audzināšana” nodaļu “Dieva sūtīts skolotājs” (73.–83. lpp.).

“Dieva sūtītajā Skolotājā savu centru atrod viss patiesais audzināšanas darbs. Par šo darbu mūsdienās, tikpat noteikti kā par darbu, ko Viņš iesāka pirms astoņpadsmit gadsimtiem, Glābējs runā šajos vārdos: ‘Es esmu Pirmais un Pēdējais un Dzīvais.’ (Atkl 1:17) ‘Es esmu Alfa un Omega, Sākums un Gals.’ (Atkl 21:6)

Šāda Skolotāja, šādas dievišķas audzināšanas iespējas klātbūtnē pats muļķīgākais būtu dzīties pēc izglītības ārpus Viņa – censties būt gudram ārpus Gudrības, būt patiesam, vienlaikus atmetot Patiesību, meklēt apgaismību ārpus Gaismas un eksistenci bez Dzīvības, novērsties no dzīvā ūdens Avota un cīnīties par caurām mucām, kas nespēj saturēt ūdeni.

Redzi, Viņš vēl joprojām aicina: ‘Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer! Kas Man tic, kā rakstos sacīts, no viņa miesas plūdis dzīva ūdens straumes’ (Jņ 7:37, 38). ‘Bet, kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam nemūžam vairs neslāps, bet ūdens, ko Es tam došu, kļūs viņā par ūdens avotu, kas verd mūžīgi dzīvībai’ (Atkl 4:14).” (Elena Vaita “Audzināšana”, 83. lpp.)

“Mīļais skolotāj, lai vislabāk sagatavotos savam darbam, es tev gribu norādīt uz skolotāju Skolotāja vārdiem, dzīvi un metodēm. Šeit ir tavs patiesais ideāls. Uzlūko to, kavējies pie tā, līdz dievišķā Skolotāja Gars iemājo tavā sirdī un dzīvē. Atspoguļojot kā spogulī Kunga godību, tu tiksī pārveidots pēc tās pašas līdzības (2kor 3:18). Šis ir noslēpums tavai ietekmei pār skolēniem. Atspoguļo Viņu.” (“Audzināšana”, 282. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādas vērtības un darbības būtu svarīgas kristīgiem skolotājiem un skolēniem, kas nopietni vēlas mācīties no lielā Skolotāja?

2. Kristīgiem vecākiem un skolotājiem ir augsts standarts – atspoguļot Dieva raksturu, kā tas ir atklāts iemiesotajā Jēzū. Ko mums vajadzētu darīt, kad neizdodas sasniegt šo augsto standartu?

3. Grupā pārrunājiet jautājumu ceturtdienas tēmas beigās. Ko Jēzus dzimšana, dzīve un nāve māca mums par Dieva raksturu? Kāpēc tam vajadzētu būtu mūsu mierinājumam, īpaši lielu pārbaudījumu laikā?